

2012 Julenyt fra Herrliberg i Schweiz.

1. December. Aksel åbnede den første låge i julekalenderen her til morgen. I stedetfor de LEGO julekalendere vi har haft de sidste par år, har jeg i år købt en kalender fra Conrad med 24 små elektroniske eksperimenter.

Conrads julekalender

Den 15. december er det julefrokostdag, ligesom i de foregående år. Vi har ikke rigtigt fået begyndt på forberedelserne endnu, så vi får lidt halvtravlt de næste par uger.

Sidste år fejrede vi jul herhjemme. Mor lå i byggerod, inkl. de gæsteværelser vi normalt benytter, så vi blev hjemme.

Julen 2011

Sportferien. Som sædvanlig har ungerne to ugers sportferie i februar. Ligesom de foregående år gik Aksel på Skischule Flumserberg for at lære at stå på ski og at snowboard. Hver uge afsluttes traditionelt med et løb for alle, opdelt i grupper efter

alder og erfaring. Aksel er ellers ikke så konkurrence-orienteret, men i bilen fredag morgen på vej til Flums meddelte han os uden omsvøb at han ville vinde sølvmedaljen.

Fredag eftermiddag sad vi så i restaurant Tannenboden og lyttede til vinderne blive læst op og én efter én gå op til sejrsskammelen og få deres medaljer. Da jeg hørte sølvmedaljen gå til en anden, var jeg klar til at måtte trøste ham, men et par sekunder senere, hørte jeg hans navn blive læst op – til guldmedaljen!

Aksel sagde bare "Hvad sagde jeg..."

Ny sofa, April 2012

I marts kørte vi en tur til Tyskland for at besøge Brauns Möbelhaus in Singen. Vi var ude efter en ny sofa, den gamle var forlængst klar til at blive skiftet ud. Det første besøg var mest for at få noget inspiration, og jeg foreslog i sjov at vi jo kunne vælge en lædersofa i "signalrot", dvs. knaldrød. Forslaget blev dog hængende, for det er nøjagtigt hvad vi valgte tilsidst. Braun tog sig af alle formaliteterne – moms, import, told papirer osv. Jeg vil tro de har en ret betydelig omsætning over export til Schweiz.

Tårnfalk (fra en video optaget med max zoom)

Tårnfalkene flytter ind. Sidst i april besluttede to tårnfalke at det høje træ hos vores naboer var det helt rigtige sted at bygge rede. Tårnfalke kan være lidt støjende med deres skrigeri, men først da en tredje "frier" meldte sig, gik det rigtigt galt. Vi havde to dage med to hanner der sloges om hunnen, op til kl 9 hver aften. Vi bor ganske vist ret tæt på naturen, men det var næsten for meget. Tårnfalkene er dog utroligt smukke, især når man bare kan sidde på balkonen og nyde dem.

Tiger. Mens vi taler om dyr, så fik Tiger, "vores" vildkat, en konkurrent i maj og juni. En anden hankat, sikkert også mere eller mindre vild, gjorde krav på Tigers territorium, og havde endda jaget ham ud af laden overfor. Tiger så forfærdelig ud, store blodige sår, huller i pelsen, og var tynd og meget træt. Da den nye kat så begyndte at føle sig lidt for meget hjemme i vores have, var det på tide at give Tiger en hjælpende hånd. Hver gang den nye dukkede op, jagede vi ham væk, og efter et par uger begyndte det langsomt at hjælpe. Siden oktober har vi Tiger tilbage i hans normale tilstand, og nu i december er han klar til vinter med en fin, tyk pels. .

2 Paxos. I juli tog vi til Grækenland for at tilbringe to uger på Paxos og Anti-

Paxos i det ioniske hav, syd for Corfu. Vi var sammen med Katerina, Aksel's gudmor. Nadine og jeg kørte de godt 300km fra Thessaloniki til Igoumenitsa på vestkysten, hvor vi mødte Katerina og kørte om bord på færgen "Kyrka" og forberedte os på den 3½ timers sejltur til Paxos via Corfu.

På færgen fra Igoumenitsa til Corfu

Den første uge boede vi på Anti-Paxos i en lille villa oppe på et bjerg, ca. 40minutters gåtur fra stranden. Det er formodentligt så langt væk fra turiststederne som man kan komme. Der er ingen rigtige veje, og de tre tavernaer lukkede kl 17 hver dag. Der er ikke engang en færgе fra Paxos, den store of af de to øer. For at komme til Anti-Paxos, må man hyre én af de lokale både til at sejle én over. Turne tager godt 20 minutter.

Fra Vrika Beach på Anti-Paxos

Scops Owl. På Anti-Paxos kunne vi hver aften efter solnedgang, høre disse ensomme, langtruke fuglefløjt. Dvs. i begyndelsen havde vi ingen ide hvad de var, men man kunne sætte uret efter dem. Først én fra den nordlige ende, så en der (tilsyneladende) svarede fra den sydlige

ende. Da jeg en aften forsøgte at efterligne lyden, stoppede den nordlige lyd med det samme. 20-30 sekunder senere så jeg en stor skygge der fløj hen mod balkonen, men så stoppede for at lande på en telefonpæl omkring 30m væk. En ugle! Efter lidt internet research fandt jeg ud af at "Scops Owl" er en del af Paxos' kultur/historie.

Den næste uge tilbragte vi på den større ø, **Paxos**, i en dejlig villa med svømmepøl og et stort, delvis overdækket, udendørs område, alt i alt et rigtig dejligt sted.

Aksel på Anti-Paxos

Paxos tiltrækker mange engelske, italienske og franske turister, og det har tydeligvis smittet af på det lokale restaurant udbud. Det var simpelthen umuligt at finde en god pita med gyros. I stedet for var priserne høje og der var en tilsyneladende endeløs strøm af restauranter og tavernaer der serverede hamburgere og full english breakfasts :-)

På tilbagevejen derimod, stoppede vi i Metsovo i bjergene, godt halvvejs til Thessaloniki. Vi satte os ved en tilfældig restaurant og fik tre fortrinlige pitaer med gyros og tre colaer for kun €9 ... næste år regner jeg med at vi tager til Metsovo i to uger.

Da vi kom tilbage fra Grækenland, havde vi en lille uges tid før Aksel skulle starte i skolen igen, så vi tog en tur til Danmark. Vi fløj til Hamburg med Air Berlin, lejede en bil og kørte til Århus. Vi havde en rigtig god tur, og kunne endda nyde den varmeste dag den sommer. Vi var blandt andet en tur i Søndervig for at se udstillingen om den tyske bunker, der

dukkede op efter en forårsstorm i 2008. Bunkeren havde været begravet i klitterne i 63 år og var helt intakt med møbler og sågar nogle af soldaternes personlige ejendele. Bagefter kørte vi ned til stranden for at dyppe tæerne og se nogle flere bunkere.

En tysk bunker på den jyske vestkyst.

Da vi var hjemme igen, begyndte Aksel i 3. klasse og samtidig også at lære at spille violoncello. Hans lærer, Herr Steinbrüchel, havde ringet til os før ferien for at tilbyde Aksel et par lektioner "på prøve". Aksel lod til at være interesseret, så vi blev enige om at fortsætte. Indtil videre ser han ud til at kunne lide det, omend det kan være ret stressende at få ham til at øve en gang om dagen.

Jazz. I august blev Jazz, vores gode ven Delia's hund, syg med en tumor i hjernen. Det stod os alle ret hurtigt klart at han ikke

Jazz

ville have langt igen. Han har altid elsket at komme og besøge os og snuse omkring i haven, så de næste

4-5 uger tog Delia ham ofte med op til os. På en lørdag eftermiddag i begyndelsen af september var han i haven, da han begyndte at få større og større smerter, så Delia ringede til dyrlægen og bad dem komme og aflive ham. Vi vil savne ham.

Engang i september efter at vi var kommet tilbage fra Danmark, sendte Marlene mig en kopi af et billede af min oldefar, **Hans J. Boysen**, der faldt i

Første Verdenskrig. På hans skulderklap kan man tydeligt læse tallet "41", så jeg blev nysgerrig og begyndte at undersøge ham. Det tog et par dage at følge op på forskellige kilder på internettet, men da jeg fik adgang til et arkiv med "Preussische Verlustlisten", fandt jeg ham ret hurtigt. Hans J. Boysen tilhørte det 86. Infanterie Reserve Regiment, og faldt i Pozières under slaget ved Somme i 1916. Han er også opført her: www.weltkriegsopfer.de

Hans J. Boysen

Business. Tjah, det har ikke just været et af de bedre år. Herbert Rohr, den sælger jeg ansatte sidste år, har vist sig at være en temmelig dyr skuffelse. Så meget at jeg har været nødsaget til at sige ham op. Det er ret træls og det sætter min pipeline mindst seks måneder tilbage, men jeg var nødt at sige stop på et tidspunkt. Jeg regner med at begynde at lede efter en ny i januar.

Hostsuisse. I marts fik jeg mulighed for at købe 120 rack servere for kun CHF6'000. Jeg har længe gået og tænkt at Schweiz burde have en udbyder af dedicated servers, så denne chance kunne jeg ikke gå glip af. Med dem planlægger jeg at starte "Hostsuisse", der skal tilbyde almindelig webservere, virtuelle og dedicated servere, vel at bemærke til priser der kan konkurrere med de store tyske og franske hosting udbydere. "Hostsuisse" er ikke on-line endnu, jeg venter på at min upstream provider skal få løst et IPv6 problem. Som sædvanlig kan man ikke ignorere Holzmann's Lov - ting tager altid længere end man regner med.

Nyt fjernsyn. Sidst i oktober gav vores gamle Nokia satellit modtager endelig op.

4 Istedetfor bare at tage ud og købe en ny én med det samme, besluttede jeg mig for at se lidt nærmere

MythTV, et Linux open source projekt. I løbet af et par timer havde jeg fået stablet et system på benene, og den næste dag kunne vi i ro og mag se *Star Trek Voyager* på en laptop.

Efter et par dage mere, stod det ret klart at vores aldrende B&O fjernsyn også måtte skiftes ud. Det var simpelthen for upraktisk at forbinde det til PC'en med MythTV. To uger senere kunne jeg flytte modtager systemet ned i garagen, og nu har vi så en MythTV frontend kørende i stuen på en stort set lydløs PC, forbundet til vores nye 40" Toshiba flatscreen fjernsyn, der hænger på væggen. Det er utroligt hvad man opnå med Linux og lidt hengemt hardware.

Helbredet. I juni fik jeg minsandten nyresten nr. 2 og så i juli formodentlig nr. 3. Denne gang var symptomerne heldigvis let genkendelige, så overraskelsen var ikke så stor. Dog var nr. 3 lige ved at være et problem, da jeg løb tør for piller mens vi var på ferie på Anti-Paxos.

I oktober begyndte Nadine at beklage sig over mavekramper, så hun gik til Dr. Dünner, vores Hausarzt. Han mente det var et mavesår og gav hende noget medicin. Det blev også noget bedre et godt stykke tid, men mandag den 12. november blev det pludselig rigtig slemt. Jeg kørte hende på hospitalet i Männedorf, hvor de ret hurtigt fandt ud af at det var en galdeblære infektion. Hun tilbragte ugen på hospitalet, og blev så sendt hjem med besked om nogle check-ups hos Dr. Dünner. Nu har hun det helt fint, så vi må vente og se om det melder sig igen.

Jul i Danmark. Ja, vi fejrer jul i Danmark. Jeg har netop fået sat vinterdækkene på kareten, så selv om vejrguderne ikke skulle være med os, så vil vi i det mindste have en nogenlunde sikker tur nordpå.

Slut. Som sædvanlig slutter jeg med at ønske en glædelig jul und einen guten Rutsch!